Temps Ordinari - Vint-i-tresè diumenge

Per OscarF el dl., 29/08/2022 - 00:00

Sv 9,13-18
Flm 9b-10.12-17
Lc 14,25-3

La nostra existència està plena de decisions. N'és el sol fet de participar d'aquesta celebració i haver escollit deixar altres coses importants per fer o d'estar atents o més aviat desconnectar davant d'aquesta homilia. Nosaltres formen part de les persones que, durant segles, hem volgut seguir Jesús. Per aquest motiu, les paraules del Senyor adreçades a aquesta multitud, on també hi som nosaltres, ens haurien de ressonar especialment, perquè ens interpel·len de forma directa. Són una bona orientació en una societat tan plural i diversa com la nostra, on hem d'optar constantment.

No podem decidir res sense deixar de banda alguna opció. Trobem decisions més banals, del dia a dia; però també hi són aquelles més exigents com decidir-se a iniciar alguna empresa, un desig (*suposem que algú de vosaltres vol construir una torre*) o optar per lluitar contra alguna realitat que no ens ajuda a viure *(si un rei vol anar a combatre amb un altre*).

Ens consta molt determinar-nos perquè ho volem tot, i no volem, quan entre dues coses bones ens hem de decidir, optar per la millor, deixant l'altra de banda. Fins i tot, emprem un verb per posposar la decisió: *procrastinar*, per referir-nos a ajornar.

Però també perquè per gosar i triar cal ser lliures. En aquests moments de sospesar, trobem lligams que ens agafen i ens apressen. Si aquests aferraments esdevenen imperatius, ens impedeixen assolir la nostra felicitat. Cada cert temps, hauríem de contemplar el nostre cor per identificar aquests vincles, que ens lleven la nostra autonomia.

També ens costa triar perquè pensem conèixer ja les respostes, i no ens deixem interpel·lar per la vida: Jesús precisa que ens convé caminar darrera d'Ell, però molta gent ja anava cap a Ell. Qui va vers alguna persona o algun repte ja ha decidit la direcció i no es deixa emportar. La primera lectura ens adverteix contra aquesta temptació de preveure tot segons els nostres esquemes: Quin home pot conèixer què desitja Déu? Qui pot descobrir la voluntat del Senyor?. Fins i tot, en la vida de fe, els creients deixem de ser lliures, quan pensem que ho coneixem tot sobre Déu. Fem les nostres determinacions i volem després que siguin segons l'Evangeli.

Els deixebles autèntics són aquells que caminen darrera de Jesús, es pregunten què faria el Senyor en aquesta decisió i es llencen a construir el Regne. Ens hem d'alliberar per poder optar de forma evangèlica sempre. Sant Ignasi de Loiola ens convida a ser indiferents per poder optar. I avui Jesús ens dona una clau, ja a prop de Jerusalem, prendre la seva Creu. És a dir, optar pel manament de l'amor, per exemple, considerar tothom "com un germà estimat", com ens convida la segona lectura. Prendre la creu és optar per la justícia, per estar pendent de qui necessita la meva ajuda i compromís en el dia a dia, d'una forma senzilla però constant. La Creu és l'instrument que ens pot alliberar del nostre propi ego i de les propostes d'una societat del mercat com la nostra. Demanem a Déu, en la nostra vida quotidiana aprendre cada vegada més a servir i estimar tothom.

ETIQUETES
DECIDIR LLIBERTAT INDIFERÈNCIA